Послання Апостола Якова 4

Незгоди 1-10; обмови 11-12; життя людини не певне 13-17

1 Звідки між вами війни, звідки суперечки? Хіба не звідси - з пристрастей ваших, які воюють у ваших членах?

2 Ви пристрасно жадаєте, а не маєте. Ви убиваєте, завидуєте, а не можете осягнути. Ви б'єтесь і воюєте. Ви не маєте, бо не просите.

3 Ви просите, та не одержуєте, бо зле просите, щоби розтратити на ваші втіхи.

4 Перелюбники! Хіба не знаєте, що дружба світу цього - то ворожнеча проти Бога? Хто, отже, хоче бути приятелем світу, той стає ворогом Божим.

5 Чи може думаєте, що Писання даремно каже: "До заздрощів прагне дух, що живе в нас?"

6 І більшу дає благодать, через що й сказано: "Бог гордим противиться, смиренним же дає благодать."

7 Коріться, отже, Богові, противтеся дияволові, і він утече від вас.

8 Наблизьтеся до Бога, і він наблизиться до вас. Очистьте руки, грішники! Освятіть серця, двоєдушники!

9 Гляньте на ваші злидні, сумуйте і плачте! Сміх ваш нехай обернеться у плач, а радість - у смуток!

10 Смиріться перед Господом, і він вас підійме!

11 Не обмовляйте, брати, один одного. Хто обмовляє або судить брата свого, той обмовляє закон і закон судить. Коли ж ти закон судиш, то ти не виконавець, а суддя закону.

12 Один лише законодавець і суддя, який може спасти й погубити. Ти ж хто такий, що судиш ближнього?

13 Нумо тепер ви, що говорите: "Сьогодні або завтра ми підемо в те місто й перебудемо там рік, і будемо там торгувати й гроші заробляти."

14 Ви, що не відаєте, що буде взавтра! Яке бо життя ваше? Ви - пара, що з'являється на хвильку і зникає по тому.

15 Чому б вам радше не сказати: Коли на те Господня воля, будемо жити, і це чи те робити.

16 Тепер, ви хвалитеся у хвастощах ваших. Усяка така хвальба - погана.

17 Хто, отже, знає добро чинити, а його не чинить, - гріх тому!